

Universitätsbibliothek Paderborn

**R. P. Richardi Arsdekin Soc. Iesu S. Theol. Professoris
Theologia Tripartita Sive Resolutiones Polemicæ,
Speculativæ, Practicæ, Controversiarum, & Quæstionum,
etiam recentissimarum, quæ in Schola, & ...**

Missionarijs, & alijs animarum Curatoribus, & Theol. studiosis solerter
accommodatæ ...

Complectens copiosè Resolutiones Theologicas, etiam modernas, ad
praxim accommodatas

Archdekin, Richard

Antverpiæ, 1682

Quæstio 18. Fidelitas in pactis cum Hæreticis.

urn:nbn:de:hbz:466:1-40873

Pars 3. tract. 6. Resolutiones practicae ad Eccl. 565
vel Dominico in illo opere occupandus ; modo
ad festi violationem nullo modo inducatur, &
alias eo die fuerit aliquid operaturus. Quia qui
sic opus prabet, merè passivè se habet ad illam
festi violationem : modò non fuerit operantis
Dominus aut superior, cujus est procurare ut à
subdito festa observentur : ita Lessius in posth.
ver. haret. cas. 6.

QUÆSTIO XVIII. *Fidelitas in pactis
cum hæreticis.*

AN doceant Catholici, pacta merè politica
à Pontifice Romano posse irritari : aut da-
tam hæreticis fidem non esse servandam ?

Respondeo, Doctores Catholicos ab illa doc-
trina prorsus abhorrere, quam quidam hæretici
per summam calumniam ipsis affingere conan-
tur. Homines scilicet perfidi omnes de perfidia
suspectos habent, ut Sedem Romanam, quam
nequeunt veris argumentis impetere, fabricatis
in suo cerebro calumnijs apud imperitum popu-
lum in odium & invidiam vocent. Ex adverso
communem Ecclesiæ Romanæ doctrinam in
hoc puncto apertè depromit Molanus *de fide Eccl.*
cap. 14. Ubi disertè pronunciat Romani Ponti-
ficis auctoritatem nullam esse ad destructionem
sed ad ædificationem, quia autem absque mag-
na destructione non posset dispensare ut fides
publica à Concilio, aut Principe violetur, ideo
dispensationis ejus auctoritas & potestas eo se
non extendit ; neque ullum hactenus extitit hu-
jus rei exemplum. Eundem Ecclesiæ sensum
tradit Tannerus *de fide disp. 1. quest. 9. dub. 4.*

Quam verò sanctè inviolatèque promissa,
etiam hæreticis, in Ecclesia Romana servantur,
pro-

566 Pars 3. tract. 6. Resolutiones practica ad &c.
probat locupletissimum exemplum duorum Imperatorum erga ipsum Lutherum hæresiarcham, qui litteris salvi conductus à Maximiliano Imperatore communitus, Augustæ coram Cajetano Cardinale illæsus comparuit, & recessit; quamvis ipse de non disseminanda hæresi datam fidem violaverit: iterumque Wormatiæ, ob præstitum à Carolo Cæsare promissum, quamvis pænæ reus, ab omni noxa immunis permansit.

QUÆSTIO XIX. *Disputatio cum hæreticis,
& ejus norma.*

Quo modo, & quibus licitum est cum hæreticis disputare?

Respondeo cum Tannero *de fide disp. 2. q. 9. dub. 5.* opus esse cautelâ & discretionem ut cum hæreticis licitè & fructuosè disputatio instituat, tam ex parte disputantis, quam audientium, & modi quo disputatur.

Nam quoad personam Disputantis, *Cap. Quicumque. §. Inhibemus, de heret. in 6.* Laicis sub excommunicatione ferendæ, non latæ, sententiæ, prohibetur de fide disputare: quod intelligendum est non materialiter, sed formaliter, & ex professo de fide disputationem instituere, juxta Cajetanum *hic art. 7.* Quin imo Valencia *de fide disp. 1. q. 1. pmo. 4.* legem illam non immeritò existimat per contrariam consuetudinem, præsertim in Germania, aliisque similibus locis, abrogatam esse. Et sanè si vir doctus, etiam laicus ubi magna apparet utilitas, cum hæretico congregiatur, ab omnibus judicatur à legis transgressione immunis.

At si quis rudis & imperitus cum hæretico formaliter